

Zámek Česká Olešná

Česká Olešná se poprvé v historických pramenech připomíná roku 1349 při příležitosti prodeje 2 lánů lesa pana Unky z Olešné panu Jarošovi z Milošova. Ves Česká Olešná, v níž asi stávala tvrz, byla původně rozdělena na dvě části, jedna patřila do Čech, druhá na Moravu.

Majitelé zámku Česká Olešná:

- 1359 - Mareš Bytovic
1368 - Heřman z Kunsek
1372 - vladkyové z Maříže
1376 - Domaslav z Domaslavic
1378 - Frenclín z Krvavého
1384 - Heřman z Rausenberku
- Oldřich z Hradce
- Jan Zásmuk
- Čeněk Divočka z Hobzí
- Ctibor Hájek z Vlčetína
- Čeněk Hobza z Hobzí
1453 - Prokop a Jan z Vojslavic
1492 - Václav z Vydří
1512 - Hynek a Jindřich z Vydří
1515 - Jan Štřitenský z Kostník
1530 - Jan Škrle z Krhové a Petrovic
1563 - Jindřich Řečický z Řečice
1608 - Václav Koñas z Vydří
- Adam Ostrovský ze Skalky

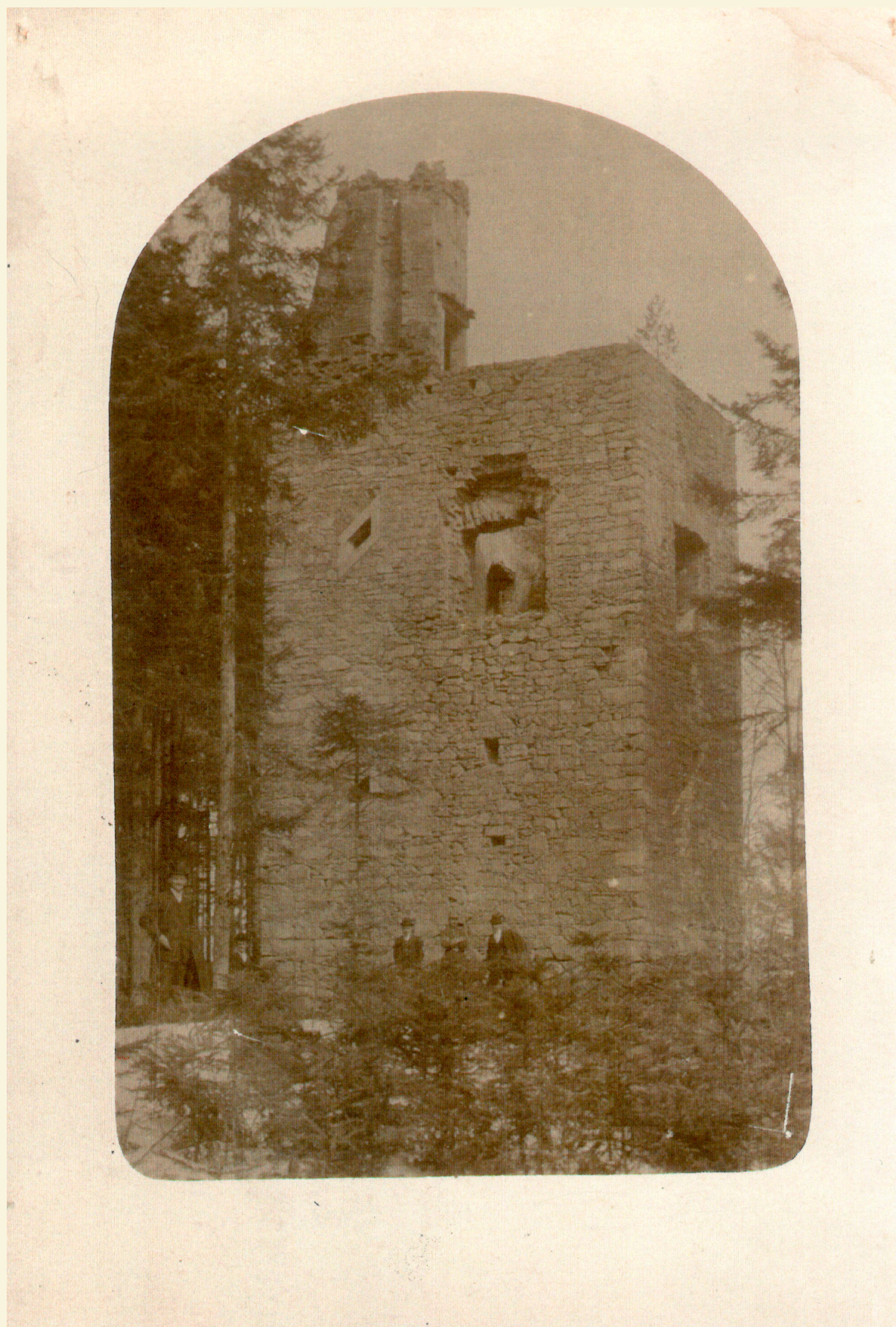
- 1650 - Jan Arnošt Allmann z Allmštejnu
1750 - Karel Jindřich z Mošlic
1800 - Jindřich rytíř z Holle
1804 - Karel Wittich ze Streitfeldu
1810 - Josef Laboriette de Saisac
1827 - Terezie Trautmannsdorfová
1838 - Josef Tarutmannsdorf
1838 - Karel Lenert
1892 - Karel Brdlík
1911 - Ludvík Brdlík
1945 - Ing. Ludvík Brdlík
1951 - Státní statky
1956 - Domov důchodců
1967 - Ústav sociálních služeb
1993 - Ing. Ludvík Brdlík
2001 - Iveta Sýkorová (rozená Brdlíková) s rodinou

V roce 1951 přebírají celý velkostatek Česká Olešná Státní statky, které zámek nejprve využívají jako internát pro ošetřovatelky dojnic, později jako ubytovnu pro lesní dělníky. Budova až do roku 1955 chátrá. V tomto roce je rozhodnuto o přestavbě zámku na Domov důchodců, který byl otevřen v roce 1956. Od roku 1967, kdy došlo k poslední přestavbě uvnitř objektu, sloužil zámek jako Ústav sociálních služeb, a to až do roku 2000, kdy byl rozhodnutím okresního úřadu přestěhován do Jindřichova Hradce. V roce 1993 byl objekt v rámci restitucí vrácen původnímu majiteli panu Ing. Ludvíkovi Brdlíkovi, který jej v roce 2001 předal své dceři. V současné době je zámek, rodinou majitelky objektu, využíván jako zázemí pro jejich firmy.

Tůmův vrch – Tumaberg – Tumaperk

Na katastrálním rozhraní obce Popelín a Česká Olešná u osady Famelky, stála na zalesněném vrchu, v nadmořské výšce 624 metrů, nevelká zřícenina hradu zvaný Tumaberg - Tůmův vrch. Zřícenina měla půdorys obdélníku 8 x 10 metrů, zdi silné 1 - 2 metry, vystavěné z hrubého kamene s malými okénky, jako střílnami, mezi nimiž bylo vezděno na každé straně velké okno. V pravém rohu byla vystavěna věž, asi 18 - 20 metrů vysoká s cihlovou nástavbou menší věžičky, do níž vedly schody, osvětlené malými okny s kamenným ostěním. Stáří této kamenné tvrze se nepodařilo zjistit, neboť o ní nejsou vedeny žádné záznamy, vyvolávala však dojem středověké tvrze. V mysli pamětníků však žije dohad, že byla postavena až počátkem 19. století francouzským šlechticem Josefem Laboriettem, který koupil statek v České Olešné roku 1810. Věž musela být pěkně zařízena, což bylo vidět ještě ve třicátých letech minulého století, malby na oblých stěnách věže byly olejové a v té době ještě velice dobře viditelné. Z vyprávění starousedlíků, které přechází z generací na generace, se vypráví, že v létě se zde konaly různé šlechtické slavnosti, na kterých hráli učitelé z okolních vesnic pro potěšení sešlé společnosti. Pravděpodobně v období okolo roku 1860, uhodil do věže tvrze blesk, střecha shořela, a protože tehdejší majitelé objektu neměli na opravu tvrze dostatek peněz, nechali Tumaberg zpusnout a rozpadnout. Ve dvacátých letech 20. století stály ještě všechny čtyři stěny objektu. Dle ústního podání místních obyvatel postupně docházelo k rozebírání zdiva pro stavbu domů ve vsi. Posléze zůstalo stát pouze jedno nároží. Současní majitelé žádali památkový ústav o dotaci na statické zajištění objektu. Bohužel těmto žádostem nebylo vyhověno. Na jaře roku 2013 došlo ke zřícení poslední části stavby a nyní je zde vidět pouze hromada kamení.

dvacátá léta 20. století

únor 2004

červenec 2025